

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 666/2025
28.05.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Слободана Велисављевића и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 2. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Деана Моћића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Сремској Митровици К бр. 69/23 од 10.09.2024. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 867/24 од 05.03.2025. године, у седници већа одржаној дана 28. маја 2025. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Деана Моћића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Сремској Митровици К бр. 69/23 од 10.09.2024. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 867/24 од 05.03.2025. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се исти захтев у осталом делу одбацује као недозвољен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици К бр. 69/23 од 10.09.2024. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промета оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 2. КЗ, за које дело је осуђен на казну затвора у трајању од две године.

Истом пресудом, на основу члана 348. став 6. КЗ од окривљеног је одузета кашика ручне бомбе, описана у изреци пресуде.

Окривљени је обавезан да на име трошкова Вишем јавном тужилаштву у Сремској Митровици плати износ од 8.123,73 динара, те да суду на име трошкова плати износ од 15.130,00 динара, а на име паушала износ од 10.000,00 динара, све у року од три месеца од дана правноснажности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 867/24 од 05.03.2025. године, одбијене су као неосноване жалбе јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у

Сремској Митровици и браниоца окривљеног АА, а пресуда Вишег суда у Сремској Митровици К бр. 69/23 од 10.09.2024. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА – адвокат Деан Моћић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд укине побијане пресуде и предмет врати суду на поновно одлучивање или да преиначи побијане пресуде тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе.

Врховни суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљених Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и правноснажних пресуда против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцена навода изложених у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован у делу у којем се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног у поднетом захтеву истиче да се правноснажна пресуда заснива на доказу на којем се према одредбама ЗКП не може заснивати-на налазу Биолошког факултета у Београду од 30.08.2021. године, где је у закључку и мишљењу утврђено да се окривљени не може искључити као доприносилац трагубрису изузетог са вертикалног дела кашике ручне бомбе која је нађена на лицу места, те на записнику о увиђају од 21.01.2021. године, који је извршен наредног дана у односу на дан када је бомба бачена у двориште. У захтеву се истиче и да кашика ручне бомбе, након више од 10 часова пошто је бомба бачена у двориште, достављена Биолошком факултету на вештачење ДНК трагова, услед чега су резултати добијени овим вештачењем спорни. Према наводима захтева, и сама радња изузимања узорака са кашике бомбе није вршена од стране стурчног лица које је за то обучено, па како то представља једини доказ који је окривљеног повезао са предметним кривичним делом, то је правноснажна пресуда донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Изложене наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховни суд није прихватио као основане, из следећих разлога:

Из списка предмета-записника о извршеном увиђају од 21.01.2021. године произилази да је предметни записник сачинило службено лице МУП-а РС, Полицијска управа Сремска Митровица-ПС Стара Пазова, поводом обавештења да је дана 21.01.2021. године око 01,20 часова у ..., улица ... бр. ..., извршено кривично дело изазивања опште опасности из члана 278. став 1. КЗ, на тај начин што је извршилац у дворишту породичне куће оштећеног бацио експлозивну нараву – ручну бомбу, након чега се одаљио у непознатом правцу. Имајући у виду да су овлашћена службена лица критичном приликом поступала у складу са својим овлашћењима из члана 286. став 1. и 2. ЗКП, да су обавили увиђај у смислу члана 133. ЗКП, о чему је сачињен и извештај о форензичком прегледу лица места, као и фотодокументација, те да је о критичном догађају у складу са одредбом члана 286. став 4. ЗКП обавештен Основни јавни тужилац у Старој Пазови, што је констатовано у службеној белешци ПИ Нова Пазова

од 21.01.2021. године, то су изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног којима се указује да записник о увиђају и извештај о форензичком прегледу лица места представљају незаконите доказе, оцењени неоснованим.

Неосновани су и наводи захтева да налаз Биолошког факултета у Београду од 30.08.2021. године, којим је утврђено да се окривљени не може искључити као доприносилац трагу-брису изузетог са вертикалног дела кашике ручне бомбе, представља незаконит доказ, те да сама радња изузимања узорака са кашике бомбе није извршена од стране стучног лица, које је за то обучено.

Наиме, одредбом члана 10. Закона о судским вештацима прописано је да вештачење могу обављати државни органи у оквиру којих се може извршити вештачење као и научне установе (факултети, институти, заводи и сл.).

Имајући у виду наведено, те чињеницу да је јавни тужилац Основног јавног тужилаштва у Старој Пазови, дана 22.01.2021. године на основу члана 142. став 1. тачка 2) ЗКП, донео наредбу да се изврши ДНК са пронађеног трага-кашике ручне бомбе која је пронађена на лицу места, ради упоређења са постојећом базом података и утврђивања идентитета извршиоца кривичног дела, те да је овом наредбом ДНК вештачење поверено ДНК Лабораторији – Биолошком факултету у Београду, то су неосновани наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног-да су нижестепене пресуде засноване на незаконитом доказу и да је њима учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

У вези са истом битном повредом одредаба кривичног поступка, бранилац у захтеву наводи и да правноснажне пресуде у свом образложењу уопште не садрже свеобухватну анализу налаза и мишљења Биолошког факултета у Београду, нити анализу навода и исказа вештака Милице Кецкаревић Марковић са главног претреса од 30.05.2024. године, којом приликом је дато другачије мишљење у односу на оно које је истакнуто у налазу Биолошког факултета од 30.08.2021. године, међутим како се изложеним наводима захтева у суштини оспорава доказна снага налаза и мишљења Биолошког факултета од 30.08.2021. године а не законитост, и полемисе се са чињеничним утврђењима и образложењем изнетом у побијаним пресудама, то је Врховни суд у овом делу поднети захтев одбацио као недозвољен.

У уводу поднетог захтева, бранилац окривљеног је као разлог за пондошење захтева за заштиту законитости наводи и повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, због које је подношење овог ванредног правног лека дозвољено окривљенима преко бранилаца.

Међутим, у образложењу захтева бранилац не наводи у чему се ова повреда састоји, односно на који начин је нижестепеним пресудама учињена повреда кривичног закона по питању да ли је дело за које се окривљени гони кривично дело, већ с тим у вези истиче да је изрека пресуде неразумљива због тога што у чињеничном опису није јасно наведена радња извршења кривичног дела за које је окривљени оглашен кривим, нити је утврђен начин на који је окривљени предузео радње извршења предметног дела, односно на који начин је носио ручну бомбу која је пронађена на лицу места.

Како изложеним наводима захтева бранилац указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП и погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреду одредаба члана 440. ЗКП а које повреде у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП не представљају законске разлоге за подношење

овог ванредног правног лека окривљеном преко браниоца, то је Врховни суд поднети захтев и у овом делу одбацио као недозвољен.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП у делу у којем је захтев одбијен као неоснован, те на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП у делу у којем је захтев одбачен као недозвољен, донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник
Снежана Меденица,с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић